

ניסן תשפ"ב

פרשת
מצורע

96

עדות ישדראל לאלדים

מה חדש?

שבת הגדול הגיעה! שבת שנקראת על שם הנס הגדול שצעה לנו הקב"ה בצאתנו ממצרים. קשה לדמיין את הילדה הנורא והקדוש הזה בו בני ישראל, שהיו צמ של צבדים, יושבים ואוכלים את תירבן הפסח. לא כולם הצפו לטחוט את אלוהי המצרים, שהם, אבל מי שככה - ישב בלילה הזה כשהבצק בשליו הצידה לדרך כבר מוכן והכל מאורגן על מנת לצאת ממצרים. בלילה הזה מתו בכורי מצרים ובני ישראל יוצאים מאתה ארץ-בה היו משועבדים כל כך הרבה שנים. כמה מרגש, כמה בלתי נתפס. את הילדה הזה אנחנו חוגגים בכל שנה, בכל הדורות. גם כשהיינו בלילות - מנצלים לא הפסקנו לחגוג את החג הזה. זו הצדמנות לבקש מה' שיצעה לנו גם היום ניסים ונפלאות. כל אחד יכול להתפלל בלילה הזה ולבקש מה' על בריאות, הצלחה וכל מה שהוא צריך לו. שנצכה צוד השנה לחגוג את חג הפסח בבית המקדש!

מחכים להתחנות שלכם!

שמחים להצטרפים אלינו ומשמנים אתכם להמשיך לקבל את הזלונים בבית הספר, במייל edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצואם השקטה בסריחת הקוד.

מה בפרשה?

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

אבי פלד נולד בעיר קארדיף שבווילס (בריטניה), שם הוא גדל כילד. השפות בהן דיברו בביתו של אבי היו אנגלית ועברית. אבי גדל בסביבה לא יהודית, הוא אפילו היה היהודי היחיד בכיתתו. אמנם לא היו התנכלויות של ילדי הכיתה סביב נושא זה אך זה בהחלט הורגש, במיוחד סביב החגים. חגי ישראל - אותם חגגו בביתו ולעומת זאת חגי הנוצרים אותם חגגו ילדי כיתתו. לקראת פסח היו מביאים מלונדון מצות ומזון כשר לפסח, כך גם את ארבעת המינים לקראת חג הסוכות. אוכל כשר כמעט ולא היה והוריו של אבי היו צריכים להשקיע מחשבה מרובה כיצד להביא בשר כשר בכל פעם. את רוב המאכלים היו מכינים לבד בביתם - גבינות, ממרחים וכו'. במשפחתו של אבי נהגו לדבר רבות על ארץ ישראל. הייתה להם גם קופת צדקה מיוחדת, הקופה הכחולה - בה היו שמנים מטבעות לצדקה עבור הישוב היהודי בארץ ישראל. אבי היה גאה לחלוק מכספו ולהפריש ממנו בכל פעם מספר מטבעות עבור תושבי ארץ הקודש. את הכרזת המדינה, אותה שמעו ברדיו, הוא זוכר כאירוע מרגש ומכונן. כסטודנט צעיר עלה אבי לארץ, כאן הוא הכיר את אישתו לעתיד - חיה, וכאן בארץ הם הקימו את ביתם.

מבוסס על סיפור אמיתי

1 טהרת המצורע

2 קורבן המצורע כחלק מטהרתו

3 צרעת הבית

4 הכהן מזהה האם אכן הבית נגוע בצרעת

הלכה ומעשה

האם חובה לאכול מצה בפסח?

"מצוות עשה מן התורה לאכול מצה
בליל חמישה עשר"

(הלכות חמץ ומצה ו, א)

הלכה למעשה:

עיקר המצווה היא לאכול מצה בליל הסדר. בשאר החג - אין מצווה לאכול דוקא מצה, אפשר לאכול גם מאכלים אחרים כל עוד הם כשרים לפסח. אך זכות גדולה לאכול מהמצה שנקראת גם 'לחם ההרפואה' ו'לחם האמונה'.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

במרוקו נהגו לפתוח את ליל הסדר בפיוט "בבהילו יצאנו ממצרים, הא לחמא עניא" ובמהלכו מסובבים את הקערה על ראשי כל המסובים. ויש כאלו שנהגו לבקר בבתי השכנים, כשגם שם שרים ומסובבים את הקערה מעל ראשי האורחים.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

מה הקשר?

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים לפסח

תפזורת לפסח

ר	ו	ר	מ	ה	צ	מ	פ
ב	ה	נ	מ	ג	י	ס	צ
א	א	א	ט	ד	ח	ט	מ
י	ה	ש	מ	ה	ה	י	צ
נ	ר	ה	נ	מ	ג	ח	ר
ה	ו	ר	א	ט	ד	מ	י
ג	נ	ר	א	ט	ה	מ	מ
ק	ה	ל	ו	א	ג	ר	א

פסח/ מצה/ מרור/ הגדה/ משה/ אהרון
מצרים/ גאולה

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

אחד מי יודע / אשר מזרחי

אָחַד מִי יוֹדֵעַ אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ
אַרְבַּע אֱמָהוֹת שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת
שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע
אֱמָהוֹת

שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ

שֵׁשׁ מִי יוֹדֵעַ

שֵׁשׁ אֲנִי יוֹדֵעַ שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה

חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה
אַרְבַּע אֱמָהוֹת שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת
שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ
שִׁבְעָה יְמֵי שְׁבֻתָא שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אֱמָהוֹת
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ

שְׁמוֹנֶה מִי יוֹדֵעַ שְׁמוֹנֶה אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלְחָה שִׁבְעָה יְמֵי שְׁבֻתָא
שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה
אַרְבַּע אֱמָהוֹת שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת
שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ
תִּשְׁעָה יְרַחֵי לֵידָה שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלְחָה
שִׁבְעָה יְמֵי שְׁבֻתָא שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אֱמָהוֹת
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ

עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ
עֶשְׂרֵה דְּבָרֵי תְּשֻׁעָה יְרַחֵי לֵידָה
שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלְחָה שִׁבְעָה יְמֵי שְׁבֻתָא
שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה
אַרְבַּע אֱמָהוֹת שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת
שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ:

אֶחָד עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ אֶחָד עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ
אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵי עֶשְׂרֵה דְּבָרֵי
תְּשֻׁעָה יְרַחֵי לֵידָה שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלְחָה
שִׁבְעָה יְמֵי שְׁבֻתָא שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אֱמָהוֹת
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ:

שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ
יוֹדֵעַ שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבֻתָא אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹ
כְּבֵי עֶשְׂרֵה דְּבָרֵי תְּשֻׁעָה יְרַחֵי לֵידָה
שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלְחָה שִׁבְעָה יְמֵי שְׁבֻתָא
שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה
אַרְבַּע אֱמָהוֹת שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת
שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ

שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר
אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר מְדֵיָא שְׁנַיִם עֶשֶׂר
שְׁבֻתָא
אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵי עֶשְׂרֵה דְּבָרֵי
תְּשֻׁעָה יְרַחֵי לֵידָה שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלְחָה
שִׁבְעָה יְמֵי שְׁבֻתָא שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אֱמָהוֹת
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם וּבְאָרֶץ

